

[Ole Espersen]

talt, eller for S-togs-kørsel. Det forekommer stødende, at den helt bevidste lovovertrædelse ofte straffes mindre end den måske helt undskyldelige og uforvarende overskridelse af parkeringstid eller kørsel uden billet.

Svar (25/11 91):

Justitsministeren (Engell):

I medfør af hjemmelen i færdselslovens § 121 har justitsministeren i bekendtgørelsesform fastsat afgiften for standsnings- og parkeringsovertrædelser til 400 kr.

Hovedstadsområdets Trafikselvskab har i selskabets befordringsbestemmelser, som er udstedt i medfør af loven om hovedstadsområdets kollektive persontrafik, fastsat kontrolafgiften for passagerer, som ved særlig billetkontrol ikke har gyldig billet eller kort, til 500 kr.

Afgifterne på disse områder er dermed beslægtet med bøder. Afgiften har et præventivt formål og har det sigte at virke adfærdsregulerende. Afgiftsbegrebet på disse områder adskiller sig således væsentligt fra det afgiftsbegreb, der anvendes inden for skatte- og afgiftslovgivningen.

Men der er også nogle afgørende forskelle mellem de i spørgsmålet nævnte afgifter og på den anden side bøder. Afgifterne gælder på områder, hvor der er tale om mindre graverende overtrædelser af det opstillede regelsæt. Overtrædelserne forekommer med en meget betydelig hyppighed. Derfor anvendes en standardmæssig opkrævning, både hvad angår takstfastsættelsen og med hensyn til administrationen af afgifterne.

Bøde, som er en strafferetlig sanktion, fastsættes i sidste instans af domstolene. Der skal ved fastsættelsen af bøder tages hensyn til grovheden af lovovertrædelsen og oplysninger om gerningsmandens person, jf. herved princippet i straffelovens § 80.

Spm. nr. S 150

Til arbejdsministeren (8/11 91) af:

Flemming Hansen (KF):

»Vil ministeren tage initiativer, og i givet fald hvilke, til at hindre den konkurrenceforvridning, som belaster private hotelejere, når Arbejdsmarkedets Feriefond på meget lempelege vilkår finansierer store feriebyggerier?«

Begrundelse

For private hotelejere og andre, som på helt normale vilkår må finansiere og drive hoteller og feriecentre i Danmark, er det urimelig vanskeligt, faktisk umuligt, at skulle konkurrere med feriecentre og lignende, som opføres på initiativ af og finansieres af Arbejdsmarkedets Feriefond. De vilkår, som fonden udlåner penge på, er uhørt favorabile – f.eks. ydes rente- og afdragsfrihed i 25 år.

Det kan dokumenteres, at belægningsprocenten på danske hoteller er lav – i 1990 var kapacitetsudnyttelsen på værelser under 50 pct.

Denne lave belægningsprocent understreger vigtigheden af, at branchen ikke belastes med ulige konkurrencevilkår.

Svar (18/11 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har hele tiden været meget opmærksom på den til tider urimelige konkurrence, som støtte fra Arbejdsmarkedets Feriefond kan påføre det øvrige erhverv.

Lad mig derfor indledningsvis bemærke, at støtte fra Feriefonden kun gives til almennyttige foreninger og fonde. Der er i de senere år gjort en del for at sprede Feriefondens midler på en større kreds af støttemodtagere og derved også mindske den konkurrence, som en massiv støtte til enkelte modtagere udsætter erhvervet for. Endvidere er fondens vedtægter blevet ændret, således at fonden maksimalt kan yde støtte inden for 70 pct. af omkostningerne. Det er min vurdering, at disse ændringer har bidraget til at reducere konkurrenceforvridningen.

Jeg regner med at fremsætte forslag om ændring af ferieloven, således at en ny lov kan være klar samtidig med de nye overenskomster i foråret 1993. Jeg har som udgangspunkt betænkningen fra Ferielovudvalget fra august 1990. Heri indgår et forslag til ændring af ferieloven, som vil medføre en væsentlig reduktion af Feriefondens indtægter og derved også i væsentlig grad begrænse de konkurrencemæssige virkninger af fondens støtte til ferieformål. Jeg overvejer imidlertid, om det er hensigtsmæssigt at gå videre, herunder om fondskonstruktionen helt kan afskaffes.